

Talepapir

Arrangement: Besvarelse af samrådsspørgsmål AB
Hvornår: Den 24. juni 2021 kl. 10-11

**Udlændinge- og
Integrationsministeriet**

DET TALTE ORD GÆLDER

Tekst:

Vil ministeren redegøre for hensigtsmæssigheden af de danske familiesammenføringsregler i lyset af artiklen "Carsten har fået nok af stramme regler: Farvel, Danmark!" på eb.dk den 23. maj 2021, og kan ministeren forstå den frustration, der udtrykkes i artiklen? Vil ministeren samtidig forholde sig til de kritikpunkter, som fremhæves i artiklen, herunder SIRI's kritiserede opklaringsarbejde i den nævnte type sag og SIRI's lange sagsbehandlingstider?

31. maj 2021

Sags nr. 2021 - 9605
Akt-id 1656027

[Indledning]

- Tak for spørgsmålet, som er stillet med henvisning til en konkret sag omtalt i Ekstra Bladet.
- Her kan man læse om en dansk statsborger, hvis indiske ægtefælle har fået afslag på familiesammenføring i Danmark, og som derfor har valgt at flytte til Indien.
- Jeg har stor forståelse for den frustration, der kan opstå, når man som dansker ikke kan leve sammen med sin udenlandske ægtefælle i Danmark.

- Jeg kan ikke kommentere nærmere på omstændighederne i den konkrete sag, men jeg vil gerne redegøre for de regler, som ligger til grund for afgørelsen i sagen.

[Familiesammenføring med en dansk statsborger i Danmark efter EU-reglerne – sekundær fri bevægelighed]

- Allerførst er det væsentligt at nævne, at den sag, som har givet anledning til samrådet i dag, er afgjort efter EU-reglerne om fri bevægelighed. Sagen angår ikke udlændingelovens regler om familiesammenføring.
- Det kan måske overraske, at det er EU-reglerne om fri bevægelighed, der er i spil, fordi en dansk statsborger, der befinder sig i Danmark, normalt ikke kan påberåbe sig disse regler.
- EU-Domstolen har imidlertid fastslået, at en unionsborger, der har gjort brug af retten til fri bevægelighed i et andet EU-land, under visse betingelser kan påberåbe sig EU-traktatens bestemmelser om fri be-

vægelighed overfor sin egen medlemsstat ved en tilbagevenden, og på den baggrund kan gøre en ret til familiesammenføring gældende.

- En dansk statsborger, der har udøvet rettigheder i et andet EU-land, vil derfor ved en tilbagevenden til Danmark kunne påberåbe sig EU-reglerne med henblik på familiesammenføring i Danmark.
- Denne adgang til familiesammenføring efter EU-reglerne, som kaldes *sekundær fri bevægelighed*, udgør en undtagelse til hovedreglen om, at danske statsborgere i Danmark skal opfylde udlændingelovens betingelser for familiesammenføring.
- Familiesammenføring efter EU-reglerne om sekundær fri bevægelighed er imidlertid ikke betingelsesløs.
- I EU-retspraksis er det nemlig fastslået, at de betingelser, som gælder for familiesammenføring i en *primær fri bevægelighedssituation* – dvs. i den situation, hvor f.eks. en tysk arbejdstager i Danmark øn-

sker familiesammenføring med sin tredjelandssægtfælle – også skal finde anvendelse i sager om familiesammenføring i en sekundær fri bevægelighedssituation.

- Disse betingelser findes i opholdsdirektivet [direktiv 2004/38/EF].
- Ifølge EU-retspraksis gælder der herudover en række betingelser, som er særlige for en sekundær fri bevægelighedssituation, hvoraf jeg navnlig vil fremhæve to:
- For det første skal den danske statsborger have gjort brug af retten til fri bevægelighed og have etableret *et faktisk og reelt ophold* i et andet EU-land.
- Det betyder bl.a., at den danske statsborger skal have udøvet rettigheder i et andet EU-land som økonomisk aktiv eller som selvforsørgende, og at den danske statsborger reelt skal være flyttet til og have boet i det andet EU-land.

- For det andet skal den danske statsborger under sit ophold i det pågældende EU-land have *opbygget eller styrket familielivet* med det familiemedlem, som den danske statsborger ønsker at familiesammenføre sig med i Danmark.
- Det indebærer nødvendigvis, at også familiemedlemmet har opholdt sig i det andet EU-land sammen med den danske statsborger.
- Der skal med andre ord være *realitet* i den danske statsborgers ophold i det andet EU-land og i det familieliv, som ønskes fortsat i Danmark.
- De danske myndigheder både kan og skal kræve *documentation* for, at betingelserne er opfyldt, og foretage en selvstændig prøvelse heraf. Det følger af EU-retspraksis. Det er derfor ikke en mulighed, at de danske myndigheder bare udsteder EU-opholdsbeviser uden at påse, at betingelserne er opfyldt.
- Det synes jeg sådan set er både fornuftigt og rimeligt.

- Det er jo trods alt relativt nemt for unionsborgere at tage ophold i et andet EU-land.
- Og tilsvarende nemt kan det efter omstændighederne være at omgå EU-reglerne. [Man kan f.eks. godt have lejet en lejlighed i et andet EU-land og have udøvet økonomisk aktivitet i det pågældende land, uden faktisk og reelt at have taget ophold dér.]
- Kravet om dokumentation bidrager til at sikre, at der har været den nødvendige realitet i opholdet i det andet EU-land, og at der kun udstedes EU-opholdsbeviser til dem, der er reelt berettigede.
- Dokumentationskravet bidrager også til at sikre, at udlændingelovens regler om familiesammenføring ikke omgås. Vi kan ikke være tjent med en retstilstand, hvor en dansk statsborger kan påberåbe sig retten til familiesammenføring efter EU-reglerne, uden at det påses, at betingelserne herfor faktisk er opfyldt.

- Der er med andre ord god grund til, at myndighederne stiller krav om dokumentation og foretager en *grundig og bagudrettet* prøvelse af, om den danske statsborgers ophold og familieliv i et andet EU-land opfylder betingelserne efter EU-reglerne.
- Og har man udøvet rettigheder i et andet EU-land, burde det være muligt at dokumentere såvel opholdet som familielivet.
- Det er klart, at myndighederne ikke skal kræve mere dokumentation end nødvendigt. I den forbindelse er det værd at nævne, at dokumentationskravet kan opfyldes ved ethvert egnet bevis, som selvfølgelig skal kunne henføres til de personer, det drejer sig om.
- Myndighederne foretager en konkret og individuel vurdering i alle sager under inddragelse af al relevant dokumentation.
- Endelig er det sådan, at hvis denne vurdering munder ud i et afslag, kan afgørelsen påklages til Udlændingenævnet og til de danske domstole.

[Kritik af SIRI's sagsbehandlingstid]

- Når det er sagt, ærgrer det mig, at SIRI i nogle af sagerne på EU-området har en for lang sagsbehandlingstid.
- Det er ikke tilfredsstillende og heller ikke hensigtsmæssigt overfor den enkelte, som står i en usikker situation.
- Samtidig skal myndighederne som nævnt påse, at betingelserne er opfyldt, og indhente den nødvendige dokumentation for at sikre, at afgørelsen træffes på et fyldestgørende grundlag.
- SIRI har oplyst, at styrelsen er opmærksom på, at der i disse sager kan være behov for yderligere vejledning på udlændingemyndighedernes hjemmeside for at sikre, at ansøgningerne er vedlagt tilstrækkelig dokumentation, hvilket vil kunne bidrage til, at ansøgerne i højere grad vedlægger denne rette dokumentation i første omgang.

- Uden at kunne gå nærmere ind i den konkrete sag er jeg umiddelbart enig i, at en sagsbehandlingstid på 8 måneder synes lang.
- Det følger af opholdsdirektivet, at sagsbehandlingstiden for tredjelandsfamiliemedlemmer ikke må overstige 6 måneder.
- Det er klart, at fristen på 6 måneder forudsætter, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, men det er ligeså klart, at SIRI skal have fokus på at fremme sagerne mest muligt, og at manglende dokumentation skal søges indhentet hurtigst muligt.
- I 2019 lavede SIRI en handlingsplan, der skulle nedbringe sagsbehandlingstiderne på EU-området. Det har tidligere set positivt ud, men jeg er opmærksom på, at sagsbehandlingstiden nu er stigende.
- Det skal der selvfølgelig gøres noget ved. Derfor er mit ministerium også i dialog med SIRI om deres sagsbehandlingstider, og jeg kan oplyse, at regeringen vil se nærmere på ressourcebehovet på området.

- Tak for ordet.